

Op dit moment zijn er ongeveer 20,000 patiënten in België afhankelijk van een behandeling op basis van immunoglobulinen (IG) uit bloedplasma. Slechts een deel van dit plasma is afkomstig van vrijwillige, onbetaalde Belgische donoren (~40%), waardoor ons land sterk afhankelijk is van geïmporteerd plasma van betaalde donoren (grotendeels uit de VS). Tijdens COVID-19 waren er grote tekorten aan plasma op de wereldmarkt wat het belang van eigen voorziening benadrukte. Recente politieke verschuivingen op het wereldtoneel vergroten het risico dat landen die netto exporteren (vb. VS) hun plasma eerst voor 'het eigen volk' inzetten, en pas nadien – aan de hoogste bidder – leveren.

Onder impuls van het Rode Kruis groeit de plasma collecte in België het snelste van heel Europa, en dit volledig op basis van vrijwillige donoren. Het unieke Belgische model toont aan dat groei in plasmadonatie (en op termijn zelfvoorziening) mogelijk is zonder donoren te betalen. Dit model biedt 3 voordelen, los van ideologische discussies over het al dan niet betalen voor menselijk materiaal: het is veilig voor zowel donor als patiënt, geneesmiddelen op basis van plasma blijven betaalbaar ten opzichte van landen die donoren betalen, en de bevoorrading is veerkrachtig in crisistijd.

